

De Puente Genil a Granollers

José Quintero

En José Quintero Castro va nèixer a Puente Genil (Còrdoba) el 27 d'agost de 1931. Els seus pares, Josefa i Francisco, treballaven al camp i en José de ben jove va començar a treballar com a ajudant de paleta. El servei militar el va portar a la caserna de Lepant de Barcelona l'any 1952. En llicenciar-se va trobar feina de paleta a Sitges i més tard a Granollers.

L'any 1956 va tornar a Puente Genil per casar-se amb la seva novia de sempre, la Sra. Maria González Giménez. Després del casament es van traslladar a viure a Canovelles en una pensió, fins que van tenir casa pròpia. Van tenir nou fills, quatre nois i cinc noies: José, Francisco Javier, Alberto, Dolors, Montserrat, M. Carmen, Immaculada i Raquel. En José és avi de tres nets.

Al voltants de l'any 1980 les coses van canviar per en José, perquè la seva esposa va morir i la família es va disgregar. Van ser temps difícils i en José vol aprofitar per mostrar el seu agraïment a la Sra. M. Baulenas i la Sra. Oliveras que els van ajudar molt en aquells moments.

En José Quintero viu a la nostra residència des del febrer de 1993. Sempre ha estat un gran aficionat al futbol, seguidor del Real Madrid, i ho continua sent. Un dels seus entreteniments preferits és seguir els partits per la televisió.

Actualment és el més fidel col·laborador en l'embossament i etiquetatge per a les trameses de la nostra revista i d'altres enviaments que es fan a l'Hospital. Des d'aquí li volem agrair molt sincerament la seva col·laboració.

Consol Fusté

Entrevista amb tres germanes de la Comunitat

“Vam impulsar la transformació”

Parlem amb les germanes Pilar Castellanos, Fina Hernández i M. Dolors Sitjes del paper que ha tingut la Congregació Vedruna des de la seva arribada l'any 1855 a l'Hospital de Granollers.

Com va venir a Granollers la Congregació de Carmelites Vedrunes?

Dolors Sitjes.- Un dels objectius de la fundadora de la nostra Congregació, Joaquina de Vedruna, era atendre la gent més pobre i en aquella època els més pobres es trobaven als hospitals. Va ser l'Ajuntament de Granollers, qui coneixia l'activitat de la nostra Congregació vers els pobres i malalts, que s'hi va posar en contacte perquè tres germanes vinguessin a fer-se càrrec de l'Hospital de Granollers, que aleshores estava ubicat a l'antic convent dels Caputxins.

Pilar Castellanos.- Tal com figura en l'acta de fundació de l'Hospital, aquest es feia “per servir els pobres de Jesucrist”, i aquestes mateixes paraules apareixen també en les Constitucions de la nostra Congregació.

Fina Hernández.- Joaquina de Vedruna, filla de Barcelona, vídua i mare de nou fills, va fundar la Congregació Vedruna a Vic el 1826, per “posar remei a les necessitats de tots els pobres”. La Congregació va començar a col·laborar de forma oficial amb l'Hospital d'Igualada, encara que ella ja havia prestat abans la seva ajuda cuidant malalts a l'Hospital de Vic. De fet, la Congregació va iniciar el seu camí dedicant-se al món sanitari i al món educatiu, en aquest cas tenint cura de l'educació de la dona, poc desenvolupada en aquells anys.

La vostra dedicació a l'Hospital, quan estava als Caputxins, era cuidar els pobres, els orfes i els desamparats que hi arribaven.

FH.- Sí. Hi havia tota mena de necessitats, gent gran i gent jove, homes, dones, gent malalta i persones que no tenien un lloc per viure. Amb molt pocs mitjans els prestàvem tota l'ajuda que podíem.

Quin paper ha tingut la vostra Comunitat en l'evolució de l'Hospital?

FH.- Jo diria que vam ser les impulsores de la transformació d'aquest Hospital. Espero que no es malinterpretin aquestes paraules; el que vull dir és que hi va haver un temps, 30 anys enrera, en què ens encarregàvem de gairebé tot el necessari per tirar endavant l'Hospital. Amb l'ajuda de l'administrador, el Sr. Estebanell, i d'un comptable, el Sr. Dachs, i l'assistència dels primers metges, algunes

infermeres i altres persones que van col·laborar amb l'Hospital, vam veure com anava creixent aquesta institució.

PC.- Fins el punt de fer veure als patrons que l'Hospital necessitava algú per dirigir-lo, per gestionar-lo, és a dir, un gerent que posés en marxa una estructura organitzativa.

FH.- Va ser aleshores que va arribar el primer gerent, el Sr. Obach. Era la segona meitat de la dècada dels seixanta i en aquells moments formaven la Comunitat 15 monges. Vam fer unes quantes visites a d'altres hospitals comarcals per tal de veure com estaven organitzats. Va ser un moment de canvi molt important que ens va afectar també a nosaltres, però hi vam confiar i la veritat és que tot va anar força bé.

PC.- Sempre hem tingut molt clar que una cosa era l'Hospital i una altra la Comunitat, però sempre hem mantingut una actitud de servei vers la institució.

Quins valors caracteritzen la vostra Congregació?

DS.- Els valors que sempre ens han inspirat són la pobresa, la fraternitat i l'oració. Ser presència de valors humans i cristians és una constant de la nostra Congregació.

Potser hi ha gent que s'ha preguntat alguna vegada quin sentit té la vostra presència en un Hospital que ha esdevingut una referència en el seu nivell i on treballen gairebé mil persones.

PC.- És cert que les coses, afortunadament, han canviat molt a la majoria dels hospitals on hi havia, o hi ha, comunitats religioses. Quan l'Hospital començava a convertir-se en un veritable centre assistencial molta gent ens preguntava quin sentit tenia la nostra presència aquí. Sempre hem procurat no dificultar en cap moment l'avenç del centre a nivell tècnic, assistencial, humà i organitzatiu. Tot el que hem fet ho hem fet per l'Hospital.

Vau participar molt en el desenvolupament de la infermeria.

FH.- A finals dels seixanta i començament dels setanta, es va veure la necessitat d'anar concentrant la nostra feina a l'Hospital en l'àmbit de la infermeria. Amb germanes arribades d'altres llocs de l'estat vam organitzar la nostra formació com a infermeres.

PC.- Recordo també que amb la col·laboració dels metges que aleshores treballaven a l'Hospital vam organitzar un curs d'auxiliar d'infermeria a través del PPO. Any més tard